

Toldbehandling af Gods i Københavns Havn, end det vil kunne faa, naar de store Arealer i Sydhavnen er blevet inddraget, og jeg vil meget henstille til den højterede Minister og til Toldmyndighederne, at de tager under Overvejelse, og det meget hurtigt, at sikre sig Arealer i den nye Sydhavn. I Løbet af et Par Aar vil Havnebestyrelsen, som jo har bevilget 27 Mill. Kr. til disse Havneanlæg, paa det nærmeste have dem færdige til at tages i Brug, men saa vidt mig bekendt har Toldvæsenet endnu ikke sikret sig nogen Plads til Toldbod. Det maa skønnes, at en Toldbod paa disse Arealer vil være paatrængende nødvendig, og den kan vist endnu, naar der handles hurtigt, anbringes paa den saakaldte Frederiksholmsø eller Teglværksø, som vil blive indrettet derude, og som vil ligge ganske bekvemt. Som sagt, jeg beder meget om, at denne Sag maa blive taget under Overvejelse paa de rette Steder.

Finansministeren (Brandes): Den ærede sidste Taler (Theodor Jensen) begyndte med at sige, at under normale Forhold virkede Toldboden, det vil sige Toldbehandlingen, overmaade godt, og derfor er jeg noget forbavset over, at han bagefter i høj Grad betonede, at Ulemperne var saa store, for jeg har jo netop ogsaa fremført, at det var de overordentlige Forhold i Øjeblikket, der krævede en hurtig Behandling af dette Lovforslag. Men jeg vil for Resten gøre opmærksom paa, at ogsaa tidligere har man klaget over manglende Plads paa Toldboden. Det ærede Medlem, som er særlig kyndig paa dette Omraade, mente altsaa, og det kunde kun glæde mig, at det i Almindelighed gik godt derude. Saa gik det ærede Medlem til en lempelig Klage over, at der fandt Forhøjelser Sted baade gennem Forhøjelsen af Pakhustaksterne og gennem den Lagringsafgift, der her foreslaas. Men jeg maa herom sige, at hvor underligt det end maaske lyder, saa er det de vedkommende Kredse selv, der har anmodet om, at en saadan Forhøjelse maatte ske, og naar Ministeriet bliver anmodet derom, synes jeg dog, det vilde være urimeligt, om Ministeriet vilde modsætte sig det. Dette er da heller ikke sket, og jeg tror ikke, at noget andet Ministerium tidligere har modsat sig et saadant Ønske fra en særlig Stands Side om at faa dyrere Forholdsregler indført.

Endelig henstillede den ærede Taler til Finansministeren, at man skulde tage under Overvejelse at faa en Udvidelse af

Toldboden. Jeg har derom udtalt i det andet Ting, at Overvejelser i saa Henseende var paabegyndte, men naar det ærede Medlem siger, at han haaber, at der snart maa komme til at foreligge Forslag i saa Henseende, maa jeg modsige, at dette vil ske, eller jeg maa i alt Fald overfor ham hævde, at Resultatet af Overvejelserne ikke kan foreligge snart; for det første maa disse Overvejelser være ret langvarige, og for det andet er de finansielle Forhold i Øjeblikket saadanne, at man ikke kan skride til Millionudgifter ogsaa paa dette Omraade. Men jeg bemærker i øvrigt ved denne Lejlighed som ved andre Lejligheder, at der aldrig kommer til at foreligge Forslag for Rigsdagen, uden at der jo altid er et Medlem, der griber Lejligheden til at udtale, at der maa bevilges yderligere til Udførelse af et og andet, som er aldeles nødvendigt. Under saadanne Forhold er det meget vanskeligt at styre det danske Finansvæsen, især hvis man vilde føje alle dem, der ytrer saadanne Ønsker.

Maa jeg føje til, at jeg i Landstinget har sagt, at Finansministeren havde en Myndighed til at fravige Lovforslagets Bestemmelser, og det ærede Medlem mente, jeg havde sagt, at der vilde blive taget lempeligt paa disse Forhold. Sagen forholder sig ikke ganske saaledes. I det høje Landsting spurgte et æret Medlem mig, om den Fravigelsesmyndighed, der gives Toldforvaltningen efter Forslagets § 6, ogsaa omfattede Reglerne i § 3, idet man ellers ønskede, at der i § 3 skulde tilføjes et „jfr. § 5“. Dertil sagde jeg, at det var ganske unødvendigt, da Bestemmelsen i § 6 ogsaa omfatter § 3. — Men naar det ærede Medlem mener, at man, efter at et saadant Forslag er vedtaget, skulde begynde en Forhandling med de enkelte Varemodtagere om, hvorvidt deres Gods vedblivende kunde ligge paa Toldbodpladsen, fordi det maaske ikke den Dag senere andre Importerer eller generede ved Udlosning af Skibe eller hvad det nu kunde være, saa maa jeg sige, at det tror jeg dog ikke vil blive Tilfældet. Man maa dog vist fra Begyndelsen af hævde, at alt Godset maa behandles og hjemføres hurtigst muligt, og hvis dette ikke kan gennemføres, maa der bødes derfor. Noget andet er, at der staar, at under ganske særlige Forhold, d. v. s. naar væsentlige Omstændigheder, som man ikke kan lægge Varemodtageren til Last, gør, at hans Gods bliver liggende, saa skal Toldforvaltningen være bemyndiget til at fravige